

CRUÈLA SI TU'M VÒS AIMAR

(Letrat anonime, XVIII^os)

«Cruèla, si tu'm vòs aimar
Perqué e'm leishas tan sospirar? (bis)
Espia'm dab doçor e compassion,
Espia la sofrença de ton aimador.
Ça-vi lèu solatjar ma pena,
Brisar mas cadenas!
Mon còr qu'ei enclavat,
Qu'ès tu qui l'as charmat. (bis)

Los tons uelhs semblan dus lugrans,
Arren de mes bèth com las toas mans.
Ni la lua ni lo só, e suvant jo,
Non n'an ni l'un ni l'aute autan d'esplendor.
Veds l'estela maitinèra,
Cèrtas qu'ei tan bèra.
Mès n'a pas tan d'esclat
Com tu as de beutat.

Jo be sofreishi gran turment
Quan jo no't vedi a tot moment!
Mès quan vedi ta rudor e ta rigor,
Tas rudas manièras pèrden ma rason.
Mès pren part a ma tristessa,
Sias la mea mestressa,
Qu'at volhas o que non
Serèi ton aimador.

- Puish qu'as per jo tan d'amistat
Non seràs pas d'arren trompat.
T'aimi tan com tu a jo e si mes non
Enquèra davantatge dab mes d'afeccion.
Quoi qui't parescoi sevèra,
Pòdes créder enquèra
Que interiorament
Jo t'aimi tendrement.»